

Quand Je Vois Tes Yeux

Çift: Merlin/Arthur

Konu: Koyu denizlerde dalgalar derinden akar.

Camelot, bahar festivalleri..

Tüm halk güçlü kral Uther Pendragon'un onuruna verilen bahar festivalinde gülüyor, eğleniyorken başkent'in meydanları meşalelerle aydınlanmış, atlı suvariler bile atlarından inmişlerken sarayın balkonlarından kandiller parlıyordu-

“Merlin! Neden seni hep *ben* arıyorum? Sen benim hizmetkarım değil misin-*Kime* diyorum,-“ Sarışın ve uzun boylu bir adam kalabalığı yarmış, kızların topladığı bir masaya gelmişken aradığı kişi o kızların ortasında sarhoş sarhoş gülüyor, her şeye kafa sallıyorken sarışın prens, geleceğin kralı, Camelot'un onuru ve gururu Arthur Pendragon tüm krallığın kızlarının hayran olduğu mavi gözlerini devirir, manzaraya bakar..

Nereden geldiğini hala bilmediği, ne işe yarayacağı hakkında ise *hiçbir* fikrinin olmadığı ama büyük kaledeki herkesten daha çok sadakatini ona kanıtlayan genç adam fazla tatlı şaraptan yanakları kızarmış, siyah saçları karışık, Arthur'un koyu denize benzediği mavi gözleri muzur düşüncelerle parlıyor, önünde konuşan güzeli izliyorken Arthur bu kadar yettiğini düşünerek ilerler ve onun arkasına geçer, ensesinden tuttuğu gibi kaldırırken kızlar geriler, prens konuşur

“Merlin, seni azad ettim mi?”

Merlin tahta banktan çekiliyor, ama düşmemekten çok elindeki tahta kupanın içindeki şarabının dökülmemesine çalışırken cevaplar

“Leydi Morgana ile konuşuyordun-*uz*, konuşuyordunuz-“ dengesini bularak ona dönerken mavi gözleri umutlu, ona bakar, sarışın adam iç çekmekten kendini alıkoymazken uzanarak onun elindeki kupayı alır ve koklar, yüzünü buruşturarak geriden geçen birine uzatırken o biri alarak uzaklaşır, Arthur yürümesini söyler, gruptan da uzaklaşırken onun takip edip etmediğini görmeye ihtiyacı yok, biliyor, sarayına gider..

Merlin ağzını şapırdatıyor, saraya girdiğinde biraz bilinç kazanmışken bu büyük kaleye her girdiğinde beyni ona kontrollü olmasını, hata yapmamasını, kimsenin onun *ne* olduğunu anlamamasını söylüyorken genç adam efendisinin hızlı adımlarını takip ediyor, onun asilliğine yaklaşmadan sadece koşturuyorken kimse onun çarpık adımlarına zaten dikkat etmiyordu..

Arthur kendi kanadına geçmiş, koruma askerlerini geçer, Merlin de ardından ilerlerken bütün krallıkta üstü aranmadan, soru sorulmadan bu kemerin altından geçebilecek tek hizmetkar, yürürken sorar

“Niye geliyorum? Tatilde değil miyim-“

“Ben tatile çıkabileceğini söylemedim-“ Arthur kapılarını iterek özel odasına girerken Merlin arkasından giriyor, cevaplar

“Tatil tüm hizmetkarları kapsıyor-“

“Merlin, ben sana izin vermediysem, seni kapsamıyor demektir.”

Merlin onun ne dediğini anlamasa da ses tonundan devam etmemesi gerektiğini anlarken başını sallar, Arthur ona dönerek kollarını açarken konuşur

“Soy.”

Merlin iç çeker, şişmiş yanaklarını kocaman nefesiyle indirirken ilerleyerek festival kıyafetinin düğümlerini çözmeye başlar..

Merlin’in parmakları Camelot’un renklerinden olan kırmızı pelerini sökmüş, yere düşmesine izin verirken ağır kumaş bir puf ile havalanarak yere süzülür, hizmetkar ona şimdilik aldırılmıyor, ağzı aralık, tüm dikkatiyle kutlama zırlarının geçmelerini açıyorken prensin onu izlediğini fark etmez..

Arthur mavi bakışları onun üzerinde, parmakların demirleri açışını dinliyorken sorar

“Ne kadar içtin Merlin?”

Sadık hizmetkarının gözleri bir an ona çıkar, sonra hafifçe gülerek tekrar işine dönerken yumuşak sesi cevaplar

“Çok değil..”

“Ama çoktan sarhoşsun-“

“Değilim-“ önu bitirmiş, dönmesini söyler, normal bir prens ona emreden hizmetkarı orada darağacına yollamalyken Arthur dönerek sırtını ona verir, devam eder

“Öylesin.. Şaşı bakıyorsun-“

“Evet, şu anda da iki Arthur görüyorum..”

Arthur kendisinden bir tane daha olan bir evreni hayal ederken görüntünün güzel olacağını düşünür, ama sonra etrafta kendisinden bir tane daha olmasını rekabet olarak görürken bundan hoşlanmamış, konuşur

“Ben tekim.”

Arkasındaki adam gülerken bir süre sonra onun omuzlarındaki ağırlığı kaldırmış, dönerek uzaklaşır, geri geldiğinde prensi ona dönmüş, hazır bulurken cevaplar

“Biliyorum-“ ve eğilip belinden sarılır, arkasında düğümlenen kemerlerin iplerini açar, çekip pantolonunun önünü kapatan deriyi de alıp işini bitirerek kıyafet sandığına ilerler, konuşur

“Gidebilir miyim-“

“Hayır, banyo yapacağım, çıktığımda banyoyu sabah için hazırla.”

Onu geçerek banyoya giderken Merlin iç çekerek kapıya bakar, tek gözü açık, beklemeye başlar..

Merlin onun yatağına oturmuş, öne eğilerek dışarıdaki büyük ayı izliyorken kutlamaların sesi buraya kadar geliyordur. Genç adam bir an geride bıraktığı köyünde de şu anda kutlamalar olduğunu, oradakilerin de aynı şeyleri yaptığını düşünürken bu içini rahatlatır, gülümserken içerden ses gelmiyordur, Merlin onun işinin daha uzun süreceğini anlamış, iç çekerek döner ve kaz tüyü yastıklara, kabarık yorgana bakarken yutkunur..

Arthur eli belindeki kumaşta, kapıyı açarak içeri girerken konuşur

“Evet, temizl-“ durumu görünce adımları yavaşlarken her zaman tetikte, güvenliği yüksekte olan mavi bakışları biraz yumuşar..

Merlin eli göğsünde, muhtemelen birazcık uzanmayı düşünerek yanına yatmışken orada sızmış, ayakları hala aşağıda, ama başı yastıkta öne düşmüş, derin bir uykuda hafifçe horluyorken Arthur iç çekerek başını pencereye çevirir, dışarıdaki geceyi izlerken hafifçe gülerken başını iki yana sallar, sonra dönerek sandığına gider ve giyeceği gece kıyafetini ararken ses çıkartmamaya çalışır..

Arthur altını giymiş, yatağına ilerler ve onun başına eğilirken uzanarak omzuna elini koyar, hafifçe sarsarak konuşur

“Merlin..”

Genç adam derin bir uykuda, omzunu kaldırarak onu ittirir, dönerek yastığa daha da sarılırken Arthur gülerken onu yine omzundan ittirir, tekrarlar

“Merlin, prensin odasındasın-“

“Prens benim-“ derin bir nefes, omuzları yerleştirirken devam eder

“Kaderim, karışma-“ ve yine ağzını kapatır, derin bir nefes alırken Arthur kaşlarını çatmış, onu izliyor, sonra onu yine sarsarken neden haşince silkelemediğini bilmiyor, devam eder, Merlin ise yatakta bıkkınlıkla dönerken gözlerini açarak sorar

“Ne va-Arthur?”

Arthur bir an onun uyku sıcağı bakışlarına, sanki her zaman böyle kalkıyormuş gibi duruşuna bakarken eli onun omzunda, cevap veremez, Merlin de onu izliyorken sanki bir büyücü zamanı dondurmuş gibidir, Arthur o büyüyü kırar ve genzini temizleyerek dikleşir, geri adım atarken konuşur

“Nerede olduğunu unuttun sanırım..”

Merlin bir an çevresine bakar, gerçekten de unutmuş, gördüğü an ayılırken hızla yataktan fırlar, daha dengesini oturtamamış, sendelerken prens atılarak onu yakalar, dikleştirirken homurdanır

“Nasıl bir hizmetkarsın anlasam, ben seni topluyorum, ben seni kaldırıyorum-“ Merlin ona tutunmuş, bir şey söylemezken Arthur onu düzgün bir duruma getirerek konuşur
“Hep böyle olmayacaksın, değil mi?”

Merlin başını iki yana sallar, efendisi ‘*güzel*’ derken cevaplar

“Gidebilirsin, sabah erken gelmene gerek yok, uyuyacağım..”

Merlin hızlıca onaylar, dönerken yatağa toslayınca geriler, sonra yine onun tarafına dönüp onu geçerken Arthur birden konuşur

“Ben senin kaderin miyim?”

Merlin o anda bayılmadığına şaşırırken ona döner, koyu denizlerde büyük bir fırtına koparken Arthur ona bakar..

“O ne demek, *efendim*?”

Arthur ona bakıyor, elleri belinde, cevaplar

“Seni uyandırırken kaderin olduğumu söyledin-“

“Öyle bir şey söylemedim-“

“Yalan mı söylüyorsun?”

Merlin tehlikeli sorunun gözlerine bakıyorken temkinli, cevaplar

“Yanlış anlamış olmalısınız-“

“Benimle köle gibi konuşuyorsun-“

“Görevim bu-“

“Sadece bir şey çevirdiğinde öyle konuşuyorsun sen, neler oluyor Merlin?”

Merlin sadece onun sesinde adını böyle duyabiliyorken mavi gözlerini duvarlara çevirir, bir şeylerin ona yardımcı olmasını dilerken sonra ona dönerek konuşur

“Çok yorgunum efendim, saçmalamış olmalıyım, kızlar kaderden bahsediyorlardı-benim buraya gelmek kaderimmiş-“

“Ki öyle görünüyor-“

“Aynen öyle! Benim de aklıma kalmış olacak, sen kaderimsin, yani *siç*..”

Arthur alt dudaklarını kemirerek onu inceliyorken çok yalan görmüş, şimdi de görüp görmediğini anlamaya çalışırken hizmetkarı olabildiğince açık, ama arada sırada sahip

olduğu o ürkek bakışla ona bakıyordu, prens kafasından uydurduğunu düşünürken mırıldanır

“Tamam, git..”

Merlin ikiletmeden onu yine geçer ve kapıya giderken Arthur bir an kalmasını ister, ama kendini tutarken hizmetkarı kapıyı açıp çıkar, arkasından çekip giderken sarışın savaşıçı iç çekerek anlamadığı gizemin kırışıklıklarını izler..

Merlin tavana bakıyor, kolu başının altında, dün gece olanları düşünüyorken kelime bulamıyor, seçemiyor, ama içindeki o minik parlak şey *bir şeyler* olduğunu biliyorken aşağıdan Gaius’un sesi duyulur

“Merlin uyuyor,-“

“Uyansın, sen devam et Gaius, ben uyandırırım-“ Merlin yatakta dikleşirken sonra vazgeçer, dönerek gözlerini sıkıca yumarken Gaius dün geceki sarhoşlar için baş ağrısı iksirlerini hazırlamış, onları dağıtmaya gittiğini söyler, dış kapının sesi duyulurken Merlin kendi odasına gelen adımları duyuyor, nefeslerini düzenleyerek ses çıkartmaz, kapının açıldığını duyunca bir nefes alır..

Adımlar odada ilerliyor, dengeli, sessiz ve yavaşken Merlin kitabının güvende olduğunu biliyor, gerisi önemli değilken yatağın yanına çöken adamı duyar, gözleri kapalı, hiçbir şey yapmamaya çalışırken Arthur mırıldanır

“O kadar aptalsın ki..”

Merlin içinde kırılan bir şeyleri hissederken nefesini bırakır, o sırada omzuna değen parmakları hissederken efendisi örtüyü çekiyor, onun üzerini örtüyordu, Merlin iç çekmemek için kendini zor tutarken prensi sessizdir, Merlin dayanamıyor, yavaşça gözlerini açarken onu izleyen mavi gözleri bulunca kalbi durur..

Bu adam ona düşünmek istemediği, kelimeleştirmekten çekindiği şeyler yapıyorken şu anda konuşmuyordu, Merlin sessiz, nefesleri hızlanarak ona bakmaya devam ederken Arthur ondan önce pes eder, iç çekerek başını çevirirken konuşur

“At gezintisine çıkacağım, saray beni boğuyor..”

Merlin başını sallar, dikleşiyorken cevaplar

“Atı hazırlarım-“ Arthur ona dönerken konuşur

“Ben hazırladım-“ Merlin ona bakakalırken prens cevaplar

“Çok erken kalktım..”

Merlin sessiz, anlarken konuşur

“Uyumadın.. Neden uyumadın?”

“Çok gürültü vardı-“ Merlin cevap vermek istiyorken prens devam eder
“Her neyse.. Gidiyorum, ne zaman döneceğim belli olmaz-“
“Tek başına mı?!”

Arthur onun şaşkınlığına bakarken Merlin cevaplar

“Orman tehlikeli-“
“Bana mı?”

Merlin bir an ona kafa atmak isterken bu muhtemelen başını parçalayacağı için yapmaz, konuşur

“Efendim, lütfen, yanınıza birini alın-“
“Yine bir şey saklıyorsun-“
“Endişemi! Delilik Arthur, hele ki herkes sarhoş ve deliyken-“
“Kimse beni öldürmez Merlin, iyiyim.. Sen yat-“ ve yatağa bastırarak kalkacak olur, Merlin onun bileğini yakalarken Arthur ona bakar, Merlin konuşur
“Beni götür-“
“Merlin, sen beni yavaşlatmaktan başka bir şey yapmazsın-“
“Ne yapacaksın ormanda tek başına? Bu kadar önemli-“
“Kimi sorguladığının farkında mısınız?”

Merlin derin bir nefes alır, ama yine de bırakmazken Arthur da kolaylıkla kurtulabilecek olmasına rağmen elini çekmiyordur, mavi gözlü hizmetkar sessiz, konuşur

“Festival bitince gitsen olmaz mı?”
“Nedir bu endişe? Bilmediğim bir şey mi var?”
“Yok.. Sadece endişe..”

prens onu izliyor, sessizken bir anda elini ondan kopartır, dikleşerek döner ve yürüyüp kapıya giderken Merlin arkasından fırlar, ama bacakları çarşafına takılmış, tepe taklak yere yapışırken kafasını iskemleye gömmüş, inleyerek döner, o anda kollar onu tutup çevirir, iyi olup olmadığını sorarken saçlarını çekerek başına bakar, çevirip derisini kontrol ederken Merlin cevaplar

“İyiyim, kafam sağlam-“ Arthur hafifçe gülerken katıldığını belli ediyor, konuşur
“Evet, ona güveniyoruz zaten-“ Merlin başını kaldırırken yerde bir çarşaf yığını ortasında ona bakıyordu, önündeki prens onun önünde diz çökmüş, onun bakışlarıyla karşılaşınca ellerini çekerken Merlin konuşur
“Arthur,-“ efendisi ona bakıyor, bir an sonra iç çekerek eğilir ve onun dudaklarını örterken Merlin şaşkın, başını ona kaldırır..

Arthur savaşı her neyse onda yenilmiş, hayatında ilk defa yeniliyorken bu onun için tamamen yeni bir duygu, elleri siyah saçının boynunda, parmakları kıvrılarak onun saçlarını sıkarken Merlin'in ona hala cevap vermediğini fark eder, gözleri kapalı, ikinci yenilgiyi alırken başını çeker, öne eğik, mırıldanır

“Döndüğümde seni başka bir alana atarım.. Hizmetlerin için sağol-“
“Niye kovuyorsun yine beni?!”

Arthur şaşkınlıkla başını kaldırırken Merlin kızmıştır, prens cevaplar

“Ben, sen-yani-“
“Ben bir şey yapmadım!”
“O yüzden.. *Ben* yaptım, böyle olmaz, aramız korkunç olur ve babam seni öldürür-“
“Ben öpmedim diye mi atıyorsun beni!?”

Arthur bir şey diyemeden ona bakarken Merlin anlamamıştır, sorar

“Beni öptüğün için mi beni kovuyorsun?”
“Merlin hayır-“
“Yere yapıştığım için de değil?”
“Saçmalıyorsun-“
“Ormana gitme dediğim için kovuyorsan mantıklı-“ Arthur bir an düşünürken Merlin diğer soruyu sorar
“Ben seni öpmedim diye kovuyorsan..”

Prensın bakışları ona döner, Merlin konuşur

“Kimseye söylemem-“ karşısındaki güçlü adam acınmayı görür gibi olurken alevlenir, kalkarak konuşur
“Kime söylediğin önemli değil, senin sözüne kimse inanmaz..”

Merlin sessiz, ‘*doğru*’ derken Arthur devam eder

“Ve bir efendinin hizmetkarını istediği yönde kullanabileceği de gerçek.. Sen benim kölemsin..”

Merlin yine başını sallar, çarşafları kenara iterek kalkarken cevaplar

“Beni öptün diye seni öpseydim, bu sefer de ‘*sen benim kölemsin, ben ne yaparsam cevap vermek zorundasın*’ diyerek beni kovmaz mıydın? Öyle cevap vermem seni mutlu edecekse eğer, sırf sen istediğin için-“ Arthur yüzünü buruştururken Merlin işaret eder, hafifçe gülümseyerek konuşur
“Ama ben kendim yaparsam-“
“Suç olur..”

Merlin hiç öyle düşünmemiş, bir an kaşlarını çatar, prens kıpırdamadan onu izliyorken hizmetkarı bir an sonra cevaplar

“Belki prens affedilmemi sağlar..”

Arthur başını biraz daha kaldırarak ona bakarken mavi bakışları değişmiş, cevap vermez, Merlin'in ona yaklaşmasını izlerken siyah saçlı genç adam uğraştığı onca yaratıktan daha zor olan bu adama bakıyorken fısıldar

“Arthur, ben seni öpsem, beni zindana atar mıydın?”

Arthur ona bakıyor, çenesi sıkı, cevap vermiyorken Merlin onun neleri riske attığını biliyor, ondan çok kendisi kendi hayatıyla oynuyorken diğer yarısı, onu *tam* yapan adam ona bakıyor, Merlin onun korktuğunu anlayabiliyorken bunu başka hiç kimsenin anlamıyor olması onu gururla doldurur, hafifçe gülümserken bir adım daha atar, onunla yüz yüze gelirken prensin nefesleri hızlıdır, Merlin içten içe titriyor, onun yüzünün hemen önünde dururken fısıldar

“Atar mıydın-“ Arthur gözlerini kapatırken bu yeterli bir cevap olur, Merlin onun dudaklarını örterken o anda saçına giren eli hissederek, onun üstündekilere tutunurken güçlü adam avını yakalamış, çevirerek yürütür, geri, duvara yapıştırırken Merlin onu kendine çeker..

Merlin onun sırtına asılmış, kıyafetleri çekiyor, ikisinin ağızları birbirinde, nefesleri odayı dolduruyorken Merlin daha önce hiç bu kadar yırtıcı olmamış, köydeki ilişkileri bunun yanında hayal gibi kalırken bu adam farklı bir enerjidir, Merlin onu saçlarından çeker, dudaklarını ayırırken onun yüzüne bakıyor, titrerken fısıldar

“Farklısın-“ Sarışın kaşlarını çatar, Merlin nefes nefese, yutkunurken Arthur onun köyünden bahsederken bahsettiği bir adamı hatırlar, konuşur

“İlk değil-“

“Değil-“

“Kaç kişi sana sahip oldu-“ Merlin titrediğini hissederek soru bir sevgilinin değil, prensin sorusudur, genç adam cevaplar

“Sadece o-“

“Artık benimsin. Anladın mı? Seni bir odaya kapatıp dokunmasam da benimsin, benden habersiz kimseye dokunmayacaksın, *anladın mı* Merlin?”

Merlin başını sallar, mavi gözleri kocaman, tekrar başını sallarken anladığını söyler, Arthur başını eğerek saçlarını onun parmaklarından kurtarır, onun çenesini eliyle kaldırarak kendine çekerken dudaklarını tekrar örter, Merlin inlerken Arthur onu duvara daha da dayar..

Arthur ona başkasının ondan önce dokunmasıyla, başka bir *adamın* onu almasıyla deliye döndüğünü hissediyorken bu aptal, bu şaşkın, bu koyu deniz onun olmalıdır, o prenstir, bu topraklardaki *her şey* onunken eli onun çenesinde, başı yukarı ittiriyorken Merlin onun omuzlarına tutunuyordur..

Arthur kalçasıyla onu daha da duvara yapıştırırken ince kumaşın altındaki hizmetkarını hissederek, o anda Merlin inlerken sarışın adam düşünce akışını kaybeder, bir eli onun

üzerindekileri itmeye başlarken ince kumaşı aşağı yollar, eli onun kalçasına sertçe inerek kendine çekerken Merlin ona dayanır, Arthur onu çevirerek odanın ortasına iter, sonra dönerek kapının kilidini kapatır, bir de iskemleyi çekip kapıya dayarken Merlin yutkunarak geri gidiyordur, nefes nefese onu izlerken Arthur kahverengi ceketini çıkartarak tekrar odaya döner, ona ilerlerken Merlin hafifçe güler, efendisi de gülümserken ikisi odanın ortasında tekrar birleşirler, Merlin eli onun saçlarında, onu kendine çekerken Arthur onun üstündekilere tutunur..

Merlin onun üzerindekiyi çekerek çıkartır, Arthur kollarını kaldırarak gitmesine izin verirken siyah saçlı adam gülüyordur, sarışın kaşlarını çatarak ona bakarken Merlin elini saçlarından geçirerek cevaplar

“Daha önce seni o kadar soydum ki-“ Arthur sorunun onunla alakalı olmadığını anlayınca sırttır, tekrar ona dönerken konuşur

“Böylesini sık sık düşündüğüne eminim-“ Merlin onunla yüz yüze geliyor, dik, cevaplar

“Aslında hiç düşünmedim-“

“Hiç?”

“Hiç-“ Arthur ‘aptal’ derken onun üzerindekiyi çeker, Merlin de kollarını kaldırır ve kumaş bir an sonra yere uçarken Arthur daha önce hiç kıyafetsiz görmediği hizmetkarına bakar, Merlin’in gözlerinde gerilemeyi görürken konuşur

“Şimdiye kadarki en düzgün hizmetkar vücudu-“ Merlin’in gözleri büyürken Arthur keyifle güler, yine aptal olduğunu söyleyerek onu kendine çekerken genç adam sorar

“Hepsi mi-“

“Hayır, salak-“ onu öperken Merlin gülümseyerek onu tutar..

Merlin artık nefes alamadığını hissediyorken başını kurtarır, ciğerleri yanıyorken inleyerek geri çöker, prens ise ondan çok daha güçlü, onu omzundan iterek yatağa geçirir, üzerine geçerken Merlin gülümsüyor, tekrar öpüşeceklerini sanır, ama prensin dudaklarını boynunda, omzunda hissederken gözlerini kapatır..

Dişler tenini çizerken Merlin ağzı açık, gözlerini kapatmaktan başka bir şey yapamaz, kulağına çarpan fısıltıları anlamaya çalışırken tekrar kolunu kaldırarak enerjiyi bulduğunda eli kasların üzerinden geçer, kalçasındaki oyuğu çizer, heyecandan elleri titriyor, başını geri bırakırken Arthur onun çenesini ısıyor, sırtarak konuşur

“Öldün mü-“ Merlin ‘evet’ derken Arthur kalkmaya yeltenir, mırıldanır

“Daha iyisini bulmalıyım o zaman-“ kollar onu çeker, Arthur keyifle sırttırken ona bakıyor, usulca mırıldanır

“Sahiplenici bir köle-“ Merlin kalçasını ona kaldırır, ikisinin sertlikleri birbirine yapışırken Arthur gözlerini kapattığında Merlin cevaplar

“Oldukça.. Diğer hizmetkarlara bakmanı yasaklayabiliyor muyum?”

Arthur bir kahkaha atarken Merlin onun kahkahasını çok seviyor, içi mutlu olarak gülümser, mavi gözlü prens keyifli, cevaplar

“Bir şeyler ayarlanabilir belki..”

Merlin tatlı tatlı gülümserken mutluluğu yanaklarını acıtır, Arthur onu izliyor, iç çekerken konuşur

“Bana ne yaptın?”

Hizmetkarın gülümsemesi yavaşça silinirken Arthur devam eder

“Anlamıyorum.. İnan anlamıyorum..”

Merlin sessiz, bir şey söylemezken sarışın adam ona eğilir, dudaklarını örterken Merlin elini yine onun saçlarına sokar, onu kendine bastırırken diğer koluyla onun sırtına sarılır..

Arthur homurdanarak ondan ayrılır, eğilerek yatağın altına falan bakarken Merlin ‘ne’ diyor, prens aradığı şeyi söylerken Merlin diğer taraftan sarkarak konuşur

“Burada-“ Arthur dönerek kavanozu ondan alır, açarken sorar
“Nerendeki kasların gergin Merlin? Niye gevşeticin yatağın altında?”

Merlin sırtıyor, cevaplar

“Her gün attan düşmüş gibi oluyorum da ondan.. Efendim beni pataklamayı seviyor-“
efendisi biraz gevşeticiyi parmaklarına sürmüş, onun üzerini tekrar kendisiyle örterken eli onun bacaklarında, gözleri onun gözlerine bakıyorken cevaplar
“Belki başka bir şey söylemek istiyordur..”

Merlin yutkularak ona bakarken gevşeticiyi hissettiğinde gözleri kapanır, onun adını fısıldarken Arthur onun dudaklarını örter, başka bir şey söylemez..

İkisinin alınları birbirine bastırılmış, Merlin nefes alamıyor, ama bırakmasını istemiyorken hızlanmasını söyler, Arthur onun dudaklarını örterek ısırır, sonra kendini kopartırken hızlanmaya başlar..

Birkaç saniye sonra Merlin başını sert yastığına geri atarken boynu kısırdar, Arthur eğilerek onun gergin boynuna dudaklarını bastırırken konuşur

“Akşama yastığımı al, boynun kırılacak-“ Merlin başı geride, gülerken Arthur titriyordur, Merlin onun kıpırdamadığını hissederken başını çevirerek ona bakar, eli onun saçlarından geçerken konuşur

“Devam et-“ Arthur bir şey söylemezken Merlin onu başından kendine çeker, Arthur onun dudaklarını örterken tekrar hareket etmeye başlar, Merlin yumuşak bir iç çekişle onun dudaklarına asılırken eli çarşaflarını sıkıyor, prensin gücüne dayanır..

Merlin onun boynuna kolunu sarmışken Arthur boğazından sinirli bir ses çıkartarak titrer, dirsekleri üzerine düşerken başını eğerek nefes almaya çalışır, Merlin kalçasını kaldırarak onu daha da sıkarken Arthur zayıf bir sesle onun boynuna kendini bırakır..

Merlin sessiz, onun saçlarını okşarken tavana bakıyor, nefeslerini düzenlemeye çalışırken onu dinler, derin bir nefes alırken Arthur kendini ondan çeker, ikisi ayrılırken Merlin gevşeyerek nefesini bırakır, gülümseyerek dudaklarını onun şakağına bastırırken belindeki parmakların sıkıldığını hisseder, mutlulukla gözlerini kapatırken prensi hareket etmez..

“Merlin?”

Merlin gözlerini açarken Arthur da kasılmıştır, başını kaldırırken ikisi göz göze gelirler, aşağıda Gaius ilerliyor, sorar

“Merlin?”

Merlin onu üzerinden iterken Arthur sessiz bir aslan, hızla fırlar, kenara geçerken Merlin yerden üstünü üzerine geçirir, koşarak kapıya giderken adımlar yaklaşıyordur, Merlin iskemleyi çeker, sonra kapıyı açıp diğer taraftan sarkarken konuşur

“Gaius!”

Gaius bir basamak aşağıda, ona bakarken sorar

“Arthur ne istemiş? Niye hala buradasın? Neredeyse akşam olacak-“

“Arthur adama benzememi söyledi, üstümü değiştirmeye geldim-“

“Doğru demiş.. Haline bak, sanki savaştan çıkmışsın..”

Merlin gülümser, bir şey söylemezken Gaius dönerek tekrar aşağı gidiyordur, Merlin omzunu ısırarak dişleri hissederken gülümseyerek atılır

“Gaius?”

Yaşlı adam aşağıda ona döner, Merlin sırtını kaplayan vücudu, belinden kıvrılıp önünde onu kavrayan eli hissediyorken gülmemeye çalışarak konuşur

“Arthur onu bulmanı istedi.. Çok önemliymiş.. Karnına darbe yemiş, morluk olmasın diye bir şeyler vermeni istiyormuş..”

“Niye beni görünce söylememiş?”

Merlin onu sıkarak elle gözlerini bir an kapatır, düşünüyor gibi yaparken cevaplar

“Aklına gelmedi herhalde.. Canının yandığını söylemektense ölür..”

Gaius doğru diyerek dolabına gidiyor, gerekli şeyi alır, sonra dönerek uzaklaşırken Merlin onun gidişini izler, kapı kapanınca kendi kapısını çat diye iter ve onu karnından dirsekleyerek iterken bağırır

“Aptal, belli edecektim!”

Arthur ahlıyor, karnını tutarken geri bağırır

“Moraracak!”

“İksirini yollattım işte!”

Arthur bir an ona bakar, sonra sırtarak onu kapıya yapıştırırken dudaklarını örter, Merlin de gülüyorken prensini tutar, sonra onu iterken konuşur

“Git hadi, adam bütün sarayı dolaşacak-“

“Ben bulurum-“

“Olsun, akşama kadar burada kalamazsın-“ Arthur çenesini kapatmasını emrederken hizmetkarı uyar, öpüğe cevap verirken Arthur bir süre daha onunla oynar, sonra çekilerek pantolonuna giderken konuşur

“Şimdi ne olacak Merlin?”

Merlin bilmediğini söylerken onu izliyor, bir süre sonra cevaplar

“Ben efendime bağlıyım..”

Efendisi ona bir bakış atar, ayakkabılarını da giymiş, bacaklarını oturtarak ona ilerlerken konuşur

“İyi.. Yasağın devam ediyor, tüm yatak ihtiyaçlarını efendin karşılayacak..”

Merlin gülümser, Arthur gözlerini devirirken cevaplar

“Dikkatli olmalıyız Merlin-“

“Devam edeceksek..”

Arthur bir süre onu izler, sonra uzanarak onu öperken Merlin gözlerini kapatır, eli onun göğsünde, kolyesinin taşına asılırken Arthur onu yavaşça bir daha öpererek ayrılır, ama Merlin hala onu tutuyor, konuşur

“Beni daha beter yerden yere vuracaksın, değil mi?”

Arthur sırtarak kaşlarını kaldırır, sonra kapıyı çekerek çıkarken Merlin gülerek başını duvara dayar, prensin uzaklaşıp çıkmasını dinlerken dış kapı kapandığında genç adam dönerek gökyüzüne bakar, Camelot’un kuşları neşeye cıvıdarken genç büyücü mutlu, gülümseyerek duvardan ayrılır, akşama yaklaşan gününe başlar..

Hem, akşam güzel olacaktır, *hissediyordur.*

THE END

Aw aw aw! İlk Merlin senaryom, öylesine bir şey yazmak istedim ilk olarak, kocaman plota girmeden, evren yapmadan, ikisinin ne ve kim olduğunu anlamaya çalışarak, seslerini duymak isteyerek.. Çok sevdim bu evreni daha şimdiden, bir sürü olasılık olabilir, bir sürü şey yazılabilir, umarım başarmışımdır, umarım aynı sesleri siz de duymuşsunuzdur, umarım devam edebilirim..

Çok teşekkür ediyorum..

18.11.08

Merhaba,

Okuduđunuz Őeyden memnun kaldıysanız bir yorum bırakmanız beni oldukça memnun eder.

.pdf'lerin arkadaşlar arası dolaşacağını ve o süre içerisinde sitenin iç adreslerinin değişebileceğini hesaba katarak yorum için size iki yol vereceğim;

a. Mail.

Bana her zaman awakencordy@merkez-masa.com yoluyla ulaşabilirsiniz.

b. Site.

Bu hikaye Verankton'a bağlı, mutlaka orada bir yorum formu vardır, oraya gidebilirsiniz: <http://verankton.merkez-masa.com>

Fazla zahmetli, farkındayım, ancak çalışmayan bir servis sunmaktan iyidir diye düşünüyorum.

Yorum gönderseniz de, göndermeseniz de, umarım okuduğunuzdan hoşnut kalmışsınızdır ve umarım ben Őu anda daha güzellerini yazıyorumdur.

Teřekkürler,

Awakencordy

Site: <http://merkez-masa.com>

Bu hikayenin geldiđi alt site: <http://verankton.merkez-masa.com>

Her hakkı saklıdır.